

РЕШЕНИЕ

№ 3754

гр. София, 10.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 14.05.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Полина Якимова

ЧЛЕНОВЕ: Весела Николова

Красимира Проданова

при участието на секретаря Клавдия Дали и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **2672** по описа за **2021** година докладвано от съдия Полина Якимова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Д. Г. Т. срещу Решение № 20015712 от 19.01.2021 г., постановено по НАХД №20006/2019 г. по описа на СРС, 115-ти състав, с което е потвърден Електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство Серия К №2713946, издаден от СДВР, с който на Д. Г. Т., с ЕГН [ЕГН], на основание чл.189, ал.4, вр. чл.182, ал.2, т.4 ЗДвП, е наложено наказание „Глоба“ в размер на 300.00 /триста/ лева за нарушение на чл.21, ал.2, вр. ал.1 ЗДвП.

Поддържа се от касатора, че решението на СРС е неправилно поради съществено нарушение на съдопроизводствените правила: пропуск на въззивната инстанция да назначи съдебно-техническа експертиза за установяване на техническата изправност на устройството. Според Т. обсъдените от СРС писмени доказателства са крайно недостатъчни, за да се обоснове извод за правилност на издадения ЕФ. Решението е мотивирано единствено на обстоятелството, че техническото средство е преминало съответните периодични проверки и към датата на установяване на нарушението е било технически изправно.

Искането до АССГ е за отмяна на обжалваното съдебно решение и за отмяна на

потвърдения с него електронен фиш.

В съдебно заседание касаторът лично поддържа жалбата на сочените в нея основания.

Ответникът не ангажира становище в тази инстанция.

Представителят на СГП дава заключение за основателност на касационната жалба, с аргумент, че СРС не е обсъдил възраженията на жалбоподателя за наличието на колизия между разпоредбите на ЗДвП и подзаконов нормативен акт на министъра на вътрешните работи.

Административен съд София – град, XVII-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е процесуално допустима като подадена в преклузивния срок по чл.211, ал.1 АПК, вр. чл. 63, ал.1, изр.2 от ЗАНН, от надлежна страна по чл.210, ал.1 АПК, срещу подлежащо на оспорване, по реда на чл.208 АПК, съдебно решение.

Разгледана по същество, е неоснователна.

Според задължителните за тази инстанция фактически установявания на СРС, на 24.04.2019 г. Д. Г. Т. е управлявал лек автомобил марка „Волво“, модел „В 70“, с рег. [рег.номер на МПС] , в [населено място], по [улица], ТЕЦ Л., с посока на движение от [улица]към [улица]. В този пътен участък е било въведено ограничение на максимално допустимата скорост на движение от 80 км/ч, което било въведено с наличен пътен знак В-26. При ограничение на скоростта до 80 км/ч, на горепосоченото място, автомобилът е засечен да се движи със скорост от 115 км/ч, т.е. превишаването на скоростта е с 35 км/ч. Спазването на режима на скоростта в посочения участък на 24.04.2019 г. се контролирало с преносима система за контрол на скоростта на МПС, с вградено разпознаване на номера и комуникации тип ARH CAM S1 №11743FO, представляваща одобрен тип средство за измерване, вписано под номер 5126.1 в държавния регистър на одобрените типове средства за измерване, която била преминала първоначална проверка на 07.09.2017 г. със заключение, че отговаря на одобрения тип. Преносимата система за контрол на скоростта била разположена в служебен автомобил на СДВР, с рег. [рег.номер на МПС] .

На 05.05.2019 г., от СДВР е издаден Електронен фиш Серия К №2713946, с който на основание чл.189, ал.4 вр. чл.182, ал.2, т.4 ЗДвП, за нарушение на чл.21, ал.2 вр. ал.1 ЗДвП, на касатора е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 300.00 /триста/ лева.

За да постанови решението си, въззивната инстанция събрала като доказателства по делото писмените доказателства, представени с електронния фиш, включително веществени – снимков материал, приобщени по реда на чл. 283 НПК. Въз основа на тях е обосновала правен извод, че ЕФ съдържа всички необходими реквизити без при съставянето му да са допуснати съществени процесуални нарушения. По съществото на спора е приел, че касаторът е осъществил вмененото нарушение и отговорността му е законосъобразно ангажирана.

Оспореното решение на СРС, е законосъобразно и при постановяването му не са допуснати касационни основания за отмяната му.

Съгласно разпоредбата на чл.21, ал.1 ЗДвП, на водача на пътно превозно средство е забранено да превишава определените стойности на скоростта в км/ч, която за пътно превозно средство Категория В – за населено място е 50 км/ч, извън населено място – 90 км/ч, а по автомагистрала – 140 км/ч, а според ал.2, когато стойността на скоростта, която не трябва да се превишава, е различна от посочените в ал.1, то това

се сигнализира с пътен знак.

Съобразно чл.182, ал.2, т.4 ЗДвП - водач, който превиши разрешената максимална скорост в ненаселеното място, за превишаване от 31 до 40 км/ч, се наказва с глоба от 300 лева. Съставеният електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство отговаря на изискванията на чл.189, ал.4 ЗДвП: съдържа изискуемите данни за: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката, начините за доброволното ѝ заплащане. По отношение на наведеното от жалбоподателя твърдение за колизия между Наредба № 8121з-532/12.05.2015 г., издадена от министъра на вътрешните работи и ЗДвП, настоящият касационен състав намира следното: Съгласно чл.189, ал.4 ЗДвП „При нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, за което не е предвидено наказание лишаване от право да се управлява моторно превозно средство или отнемане на контролни точки, се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение“. Следователно при установено нарушение с автоматизирано техническо средство, за което не е предвидено наказание лишаване от право да се управлява моторно превозно средство или отнемане на контролни точки, следва да се издаде електронен фиш без да е необходимо присъствието на контролния орган и на нарушителя, за разлика от изискванията на ЗАНН за съставяне на АУАН.

Съобразно разпоредбата на § 6, т.65, б. „б“ от ЗДвП, "Автоматизирани технически средства и системи могат да бъдат: мобилни – прикрепени към превозно средство или временно разположени на участък от пътя, установяващи нарушение в присъствието или отсъствието на контролен орган, който поставя начало и край на работния процес.“ По отношение на мобилните автоматизирани технически средства и системи, в чл.11 от Наредбата са изброени следните хипотези: (1) „За измерване на скоростта от мобилно АТСС се използват служебни автомобили или мотоциклети, движещи се в пътнотранспортния поток или работещи на място за контрол, или АТСС се разполага временно на участък от пътя.“

(2) „В случаите на осъществяване на контрол с мобилно АТСС във време на движение нарушителите се спират на място и се предприемат действия за реализиране на административнонаказателната отговорност за извършеното нарушение. За нарушения, установени с мобилни АТСС във време на движение, електронни фишове не се издават.“

(3) (Изм. - ДВ, бр. 6 от 2018 г., в сила от 16.01.2018 г.) „При контрол на скоростта с мобилно АТСС във време на движение върху заснетите изображения освен данните за извършеното нарушение се отразяват и данните за скоростта на служебния автомобил или мотоциклет.“, от които следва, че (1) за използване на мобилно АТСС могат да бъдат използвани автомобили или мотоциклети, които да са в движение или работещи на място (без да се движат), или да бъдат разположени временно на пътен участък (без да се движат за по-дълъг период от време); (2) в случай на контрол с мобилно АТСС във време на движение, т.е. първата от трите хипотези в ал.1 (в случаите, в които служебният автомобил или мотоциклет се движи в пътнотранспортния поток), нарушителите се спират на място и се предприемат действия за реализиране на

административнонаказателната отговорност. Това е логично, защото служебните превозни средства, докато са в движение, биха могли да реагират и да настигнат водач на автомобил, шофиращ с превишена скорост и именно в тези случаи електронни фишове не се издават. Това заключение следва от въведената конкретизация по отношение на мобилните АТСС в текста на ал.2, а именно „във време на движение“. В подкрепа на тези изводи е и изискването на ал.3, а именно: „за извършеното нарушение се отразяват и данните за скоростта на служебния автомобил или мотоциклет“. В този смисъл, в случаите, в които мобилното АТСС не е в движение, а работи на място или е разположено временно на пътен участък, при констатирано нарушение, съобразно чл. чл.189, ал.4 ЗДвП, се издава електронен фиш, а разглежданият случай е такъв, видно от отбелязването на начален и краен час на престоя на служебния автомобил с рег. [рег.номер на МПС] в протокола на л. 46 н а х дело № 20006/ 2019г., а именно от 13:00 -15:00 часа.

Неоснователно е възражението на касатора за пропуск на въззивната инстанция да назначи съдебно-техническа експертиза за изясняване на фактическата обстановка по отношение на техническата изправност на устройството, в наказателното производство съдебни експертизи се назначават служебно от съда в случаите по чл.144, ал.2 НПК или по искане на заинтересованата страна, каквото касаторът не е направил нито в първоначалната си жалба, нито в хода на съдебното следствие.

Съобразно гореизложеното и поради липсата на релевираните с жалбата касационни основания, както и на други такива по чл. 218, ал.2 АПК, установени от касационната инстанция служебно, оспореното решение като законосъобразно, следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл.221, ал.2, предл.1во от АПК,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 20015712 от 19.01.2021 г., постановено по НАХД №20006/2019 г. по описа на СРС, 115-ти състав.

Решението и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: